

A Nyugat ezt jól elszúrta!

2024 november 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Oroszországot beleprovokálták a háborúba, és most próbálják belerángatni az eszkalációba.

Nem szabad egy másik országot er?szakosan lerohanni – ez nyilvánvaló a nemzetközi jog szerint, tehát az orosz agresszió elítélend? Ukrajnával szemben. De! Semmi sincs el?zmények nélkül. Tehát most nem az a célom, hogy

felmentsem Oroszországot, illetve Vlagyimir Vlagyimirovics Putyint, amiért háborút indított Ukrajna ellen,

hanem az, hogy a háttérr?l is beszéljünk.

Enélkül ugyanis egyoldalúan látunk egy sajnálatos és fájdalmas eseményt, az orosz–ukrán háborút.

Ennek kifejtéséhez két interjút hozok segítségül: az egyiket Jeffrey Sachs, a Columbia Egyetem tekintélyes, világhír? professzora adta az Élet és Irodalomban (Biden sajnos nem tudja, hogyan kell tárgyalni, 2024. február 23.), a másikat pedig Douglas Macgregor amerikai ezredes, Trump volt tanácsadója a Hatstruth nev? csatornán. Utóbbi, Douglas Macgregor ezredes az, aki meglehet?sen széles távlatot ad a háborúnak, illetve az azt kiváltó és motiváló okoknak. Érdemes el?ször ?t idézni.

Az ezredes szerint az ukrajnai háború nem Ukrajnáról szól, hanem a globalista elit azon tervér?l, hogy feldarabolják Oroszországot, és kiaknázzák annak természeti kincseit, gáz- és olajlel?helyeit. A következ?ket állította: „Ukrajnában a globalisták vezetik a m?sort. Ez egy globalizált neokonzervatív elit, amely a kongresszusban és a Fehér Házban is tevékenykedik, európai elitekkel együtt, különösen Párizsban, Berlinben és Londonban. Mindannyian azt akarják, hogy a BlackRock meghódítsa Ukrajnát, hogy szisztematikusan kiaknázhassák er?forrásaikat, és alárendelt állammá váljanak” – mondta Macgregor a folytatásban. „De azt akarják, hogy ez Oroszországban is megtörténjen. Ezért ez a háború soha nem Ukrajnáról szólt. Mindig arról volt szó, hogy mit lehet tenni Oroszország elpusztítása érdekében.”

Az ezredes – akit aligha vádolhatunk azzal, hogy Oroszország vagy Putyin pártján állna – kifejti azt is, hogy Putyin húsz éven át arról beszélt mindig, hogy Amerika, illetve a NATO ne vigye közelebb a határait Oroszországhoz, mert Oroszországnak is megvannak a saját biztonsági igényei. Ezt azonban az Egyesült Államok soha nem vette figyelembe. Biden korábban világosan megfogalmazta, hogy a valós cél nem más, mint rendszerváltás kikényszerítése Oroszországban, vagyis Putyin megbuktatása bármi áron. Hozzátette, Oroszországot a részeire kell törni és ki kell zsákmányolni. Ez az, amit Putyin végül megelégelt, s ellenlépést tett azel?tt, miel?tt mindez bekövetkezhetett volna. Ha elfogadjuk az ezredes szavait, érvelését, akkor már kicsit másképp látjuk-láthatjuk a háború kirobbantásának valós okait. És még mindig nem mentettük fel Oroszországot, hogy támadott. De azért némileg árnyaltabban látjuk ezt az eseményt. Mert a történelem soha nem fekete vagy fehér, hanem annak mindenféle árnyalata.

De nézzük, mit mond a világhír? professzor, Jeffrey Sachs a mögöttes okokról! Így kezdi: „Az Egyesült Államok 1992 óta törekszik arra, hogy gyengítse Oroszországot, mint ahogy természetesen már 1945 óta megpróbálta feltartóztatni a Szovjetuniót. Az amerikai külpolitika célja a hegemónia volt – vagyis teljes, mindenre kiterjed? dominancia.” Ezt mondja Sachs, aki megint csak nem vádolható oroszbarátsággal – inkább tárgyilagossággal. Ezután kifejti, hogy az USA könyörtelenül rálépett a NATO b?vítésének útjára, noha 1990-ben James Baker még ennek az ellenkez?jét ígérte Gorbacsovnak, cserébe, hogy Gorbacsov beleegyezett a német egységbe és a kommunista tábor felbomlásába. Egyoldalúan felmondta a rakétaelhárító védelmi rendszerr?l szóló ABM szerz?dést 2002-ben – tehát amikor már Putyin volt az elnök, aki közeledni próbált a Nyugathoz –, és Aegis ballisztikus rakétavédelmi rendszert telepített Oroszország szomszédságában az oroszok heves tiltakozása ellenére.

Sachs kifejti, hogy a 2022-es háború megel?zhet? lett volna: „Csak arra lett volna szükség, hogy Joe Biden beleegyezzen abba: a NATO nem terjeszkedik Ukrajna felé, továbbá hogy az USA ösztönözze a Minszk II. megállapodás tiszteletben tartását.” A minszki megállapodásokat Merkel, Hollande, Putyin és Porosenko hozták össze, de hát hiányzott közülük a „nagy”, vagyis az USA, utóbbinak pedig nem állt érdekében a béke garanciájának meg?rzése. Igaz, Merkel és Hollande is bevallotta nemrég, hogy ezek a megállapodások csak azért kellettek, hogy Ukrajnának legyen ideje felkészülni – pontosabban az Egyesült Államoknak Ukrajnát felkészítenie a háborúra Oroszországgal.

Mi ez, ha nem annak bevallása, hogy a Nyugat készült az orosz–ukrán háborúra, s ha valaki erre készül, akkor tesz is annak érdekében, hogy ez a háború kirobbanjon, persze úgy, hogy azt nem ?k, hanem az ellenség robbantja ki? Ügyes – mondhatnánk erre pestiesen.

Sachs, aki egyébként Gorbacsovnak és Jelcinnek is tanácsadója volt, azt javasolta Washingtonnak: tekintse Oroszországot a partnerének, ne az ellenségének, mert már nem az. „Nem osztották a nézeteimet” – mondja.

Egyetlen dolgot vegyünk figyelembe, amit Sachs hangsúlyoz: az amerikai nagystratégia Oroszországra mindig is ellenségként tekint, tekintet nélkül az 1990-ben bekövetkezett változásokra. Kérdezem én: akkor bizonyos, hogy mindig és mindenben Oroszország és Putyin a hibás? És ezt nem azért kérdezem, mert oroszpárti vagyok – ?k is megérik a pénzüket, ahogy szokás mondani –, pusztán az objektív és realista külpolitikai megközelítés érdekében említem meg szerényen.

Sachs meglep? egyértelm?séggel jelenti ki az interjúban, hogy a 2014-es majdani „forradalom" – amikor el?zték a hatalomból az oroszpárti Janukovicsot – az USA által támogatott puccs volt, nélkülük ez nem ment volna. Ahogy fogalmaz: „Az USA a rendszerváltó m?veletek rabja." (Ezt mi is tudjuk már – szerencsére nálunk nem jött be, ahogyan sok más országban is csak romokat hagytak maguk után az amerikaiak.)

Végül az interjúban egyetért Orbán Viktor háborúval kapcsolatos nézeteivel, és azt mondja: az Európai Uniónak béketárgyalással kellene segítenie Ukrajnát. Sajnálatosan az Egyesült Államok megakadályozta a 2022-es békekötést, akkor hol volt az EU? – kérdezi. Válasza: az Egyesült Államok oldalán, nem pedig az ukrán békeérdek mellett.

Összegzésképpen szeretném összekötni a két interjú tanulságait, kiemelve, hogy itt nem orosz szakért?k beszéltek, hanem tekintélyes amerikai közszerepl?k. A mantrát ismerjük, hangoztatni is kell nap mint nap: Oroszország háborús agressziót követett el Ukrajnával szemben 2022. február 24-én. De hogyan jutottunk el idáig?

A Szovjetunió szétesett 1991-ben, az Egyesült Államok pedig ígéretszeg? módon elindította a NATO keleti irányú b?vítését, miközben mint védelmi rendszer, már nem állt ellenséges viszonyban Oroszországgal, mégis annak tekintette, továbbra is ellenségnek. Putyin már 2000-ben kérte felvételét a NATO-ba, bizonyára azért, mert világháborút akart… Kérését elutasították. Putyin 2007-ben a híres müncheni beszédében felvázolta az orosz biztonsági érdekeket, kérte azok figyelembevételét. Nem érdekelt senkit. 2014-ben az USA segédkezett, s?t szervezte a majdani puccsot, s egy el?tte kérdés nélkül hajbókoló elnököt és kormányt helyezett Ukrajna élére.

Az Egyesült Államok és meghatározott globális pénzügyi körök – Soros, BlackRock és persze a davosi elithez tartozó gigacégek és pénzintézetek – rátették a kezüket Ukrajna legfontosabb energiaforrásaira, IT-cégeire, nem utolsósorban a mez?gazdaságára. Innent?l kezdve különösen érdekük volt mind az amerikaiaknak, mind a globális elitnek az, hogy Oroszországot elválasszák ezekt?l a forrásoktól.

2021 végén Putyin még egyszer üzent, hogy nincsenek háborús szándékai, de szemmagasságban akar tárgyalni a nagyhatalmakkal, s békében akar élni Európával – ezt szinte minden beszédében elmondta. Választ nem kapott. A 2022-es müncheni biztonsági konferencián Zelenszkij bejelentette, hogy a NATO tagja akar lenni, s ez pozitív fogadtatásra talált. Ez határk? volt Putyin számára.

A háborús agresszió elindult, de már február végén, márciusban tárgyalások kezd?dtek a békekötés feltételeir?l, s a felek nagyjából meg is egyeztek. Ám ekkor jött Boris Johnson – a demokraták és a globális elit megbízottjaként –, és leállította a békekötést, azzal biztatva Ukrajnát, hogy a Nyugat kell? segítséget ad ahhoz, hogy megnyerjék ezt a háborút az oroszok ellen. Azóta az Egyesült Államok és az EU minden lépése a háború folytatását segíti el?, ezeket már nem részletezem. Zelenszkij ismét hajlandó lett volna a béketárgyalásokra, erre Bidenék megengedik nekik az ATACMS rakéták alkalmazását orosz területeken, a britek és a franciák pedig azonnal csatlakoznak hozzájuk.

Itt tartunk.

Ki akar itt békét?

Igen, Oroszország követett el agressziót. De a provokátorok, akik ebbe belevitték Putyint, mindig tiszták és szentek maradnak? A provokátorok mindig megúszák a felel?sségre vonást?

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló